

24 Mai

**Duminica a VII a Paștilor. A Sfinților Părinți de la
Niceea.**

**Dupăprăznuirea Înălțării Domnului.
Preacuviosul părinte Simeon din muntele
Minunat**

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, întotdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire Tatălui...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire Tatălui... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, părinte.**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc,
mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,

de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;

dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întregă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,
Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,

și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,

care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;

binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste, să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se

cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe

inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fiii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeneste, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău

cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeuul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de

bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dânsii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până

în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a

Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicilor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit

stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeuul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeuul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne îndură-Te, spre noi.*

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 6

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii,
aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-
a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

Troparul Învierii, glas 6

Puterile îngerești la mormântul Tău și
străjerii au amorțit; și sta Maria la mormânt,
căutând preacurat trupul Tău. Prădat-ai iadul,
nefiind ispitit de dânsul. Întâmpinat-ai pe
Fecioara, dăruind viață, Cel ce ai înviat din morți,
Doamne, mărire Ție! *(de două ori)*

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Troparul Sfinților Părinți de la Niceea, glas 8

Preamărit ești Hristoase Dumnezeul nostru,
Cel pe Părinții noștri luminători pe pământ i-ai
așezat, și printr-înșii pe noi toți la adevărata
credință ne-ai îndreptat, mult-Îndurate, mărire
Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Înălțării, glas 4

Înălțatu-Te-ai întru mărire, Hristoase Dumnezeu nostru, bucurie făcând Ucenicilor cu făgăduința Sfântului Spirit; încredințându-se ei prin binecuvântare că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Răscumpărătorul lumii.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne ale Învierii glasului 6

Mormântul fiind deschis și iadul tânguindu-se, Maria a strigat către Apostolii cei ascunși: Ieșiți, lucrătorii viei, propovăduiți vestea învierii! Înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, înaintea mormântului Tău stătea Maria Magdalena și plângea; și, crezându-Te pe Tine grădinar, zicea: Unde ai pus Viața cea veșnică? Unde ai ascuns pe Cel de pe scaunul heruvimilor? Că cei ce-L străjuiau, de frică au amorțit. Sau pe Domnul meu dați-mi-L mie, sau cu mine grăiți: Cel ce ai fost între morți și pe morți i-ai înviat, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Cel ce pe Maica Ta ai numit-o binecuvântată, venit-ai la patimă prin sfatul cel de bunăvoie; strălucit-ai pe cruce, vrând să cauți pe Adam, grăind îngerilor: Bucurați-vă împreună cu Mine, că s-a aflat dragma cea pierdută! Cel ce toate le-ai rânduiește cu înțelepciune, mărire Ție!

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Al doilea rând de Sedelne ale Învierii glasului 6

Viața în mormânt zăcea și pecetea peste piatră era pusă. Ca pe un împărat adormit străjuiau ostașii pe Hristos; și pe vrăjmașii Săi cu orbire lovindu-i, a înviat Domnul!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Prin moartea Ta cea de bunăvoie am aflat viața cea fără de moarte, Atotputernice și Unule Mântuitor al tuturor; că Tu cu cinstită învierea Ta pe toți i-ai chemat, Cel ce ai stricat biruința iadului și boldul morții!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Cel ce a fost pironit de voie pe Cruce și

a înviat din morți, pe Hristos Dumnezeuul nostru, să se mântuiască sufletele noastre.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea

tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață

la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Ipacoiful glasului 6

Cu moartea Ta cea de voie și de viață făcătoare, Hristoase, porțile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă Raiul cel de demult și, înviind din morți, ai mântuit din stricăciune viața noastră.

Antifoanele glasului 6

Antifonul I

La cer ochii mei ridic, către Tine, Cuvântule: Milostivește-Te spre mine, ca să viez Ție.

Miluieste-ne pe noi, defăimații, făcându-ne vase alese Ție, Cuvântule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. **A**min.

În Spiritul Sfânt este începutul a toată mântuirea: de suflă spre cineva Acesta, după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Antifonul II

De n-ar fi fost Domnul cu noi, nimeni dintre noi n-ar fi putut sta împotriva vrăjmașului; că cei care biruiesc, de aici se înalță.

Cu dinții lor să nu fie apucat sufletul meu, ca o pasăre, Cuvântule. Vai mie! Cum mă voi mântui de vrăjmași, iubitor de păcate fiind?

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înțelegerea, pacea și binecuvântarea; că întocmai lucrător este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul III

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, pentru vrăjmași sunt înfricoșători și tuturor minunați, că sus privesc.

Întru fărădelegi mâinile sale nu-și tinde ceata dreptilor, ajutător avându-Te pe Tine, Mântuitorule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este stăpânia peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, cu toată suflarea celor de jos.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 6

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi. *(Ps. 79, 3)*

Stih: **Cel ce paști pe Israel, ia aminte.** *(Ps. 79, 1)*

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi. *(Ps. 79, 3)*

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 6

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **D**in Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist, Ioan citire:

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Evangelhia a X-a a Învierii. Evangelhia după Ioan (21, 1-14)

În vremea aceea, după ce a înviat din morți, Isus S-a arătat iarăși discipolilor, la Marea Tiberiadei, și S-a arătat Erau împreună Simon-Petru și Toma, cel numit Geamănul, și Natanael, cel din Cana Galileei, și fiii lui Zevedeu și alți doi din discipolii Lui. A zis către ei Simon-Petru: Mă duc să pescuiesc. Ceilalți i-au răspuns: Mergem și noi cu tine. Și au ieșit și s-au suit în corabie, dar în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar când s-a făcut dimineată, Isus a stat la țarm; dar discipolii nu știau că este Isus. Deci le-a zis Isus: Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Ei I-au răspuns: Nu avem. Iar El le-a zis: Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți afla. Deci, au aruncat-o și nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor. Atunci, discipolul acela, pe care-l iubea Isus, i-a zis lui Petru: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, și-a luat haina, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în apă. Iar ceilalți discipoli au venit cu corabia, căci nu erau departe de țarm, ci la două sute de coți, trăgând mreaja cu pești. Deci, când au ieșit la țarm, au văzut jar întins și pește pus deasupra și pâine. Isus le-a zis: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie și a tras mreaja la țarm, plină de pești mari: o sută cincizeci și trei; și, atâția fiind, totuși mreaja nu s-a rupt. Isus le-a zis:

Veniți de prânziți. Și nici unul dintre discipoli nu îndrăznește să-L întrebe: Cine ești Tu?, știind că este Domnul. Deci, a venit Isus și a luat pâinea și le-a dat-o lor, de asemenea și peștele. Aceasta este, acum, a treia oară când Isus S-a arătat ucenicilor Săi, după ce a înviat din morți.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc

și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,

le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele

și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule

și Spirit drept înnoiește intru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.
Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiеște-mă, Dumnezeuule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegea mea.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeuule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor

cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfinților Părinți de la Niceea și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

CANONUL

Canonul Învierii, glas 6
Canonul I al Înălțării, glas 5
Canonul Sfinților Părinți de la Niceea,
glas 6
Catavasiile din Penticostar, glas 4

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 6

Irmos:

Ca pe uscat umblând Israel cu picioarele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință.

Pe Cruce întinzându-Ți palmele, Bunule Isuse, pe toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui; pentru aceasta, toți îți cântăm cântare de biruință.

Cu frică, întocmai ca o roabă căruia i se poruncește, s-a apropiat moartea de Tine, Stăpânul vieții, prin care ne-ai dat nouă viață fără sfârșit și învierea.

Primind pe Ziditorul tău, precum însuși a voit, Care S-a întrupat, fără sămânță, din pântecul tău, mai presus de cuget, Curată, te-ai arătat cu adevărat Stăpâna făpturilor.

Canonul Înălțării

Cântarea I, glas 5

Irmos:

Lui Hristos, Celui ce S-a înălțat întru mărire pe umerii Heruvimilor, și pe noi ne-a pus să ședem cu El de-a dreapta Tatălui, toate popoarele să-I cântăm cântare de biruință, că S-a preamărit.

Lui Dumnezeu Celui ce S-a arătat în Muntele Sinai și lui Moise, văzătorul de Dumnezeu, i-a dat Legea. Celui ce S-a înălțat cu trupul din Muntele Măslinilor, Aceluia cu toții să-I cântăm, că S-a preamărit.

Pe Hristos, Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni, cetele îngerilor văzându-L cu trupul între cele de sus, se mirau și cu un glas îi cântau cântare de biruință.

Preacurată Maica lui Dumnezeu, roagă neîncetat pe Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat din tine și din sânurile Părintelui nu S-a depărtat, să mântuiască de toată primejdia pe cei ce i-a zidit.

Canonul Sfinților Părinți de la Niceea

Cântarea I, glas 6

Irmos:

Pe preasfânta adunare a Sfinților Părinți lăudând-o, strigând mă rog Ție, Hristoase, să se păzească în mine preasfânta învățătură a hotărârilor ei.

Purtătorii de Dumnezeu Părinți, ca niște fulgere, adunându-se astăzi, Te-au mărturisit lămurit pe Tine, Hristoase, Fiu Unul-Născut, împreună fără de început și de o ființă cu Tatăl.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Preamăriții împodobitori ai miresei Tale, Biserica, Hristoase, înfățișând limpede hotărârea cea de aur a credinței, au împodobit-o pe ea cu aceasta, ca și cu o podoabă strălucită.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Împodobită cu dumnezeiasca mărire, Cinstita împărăteasă stă înaintea Fiului său și Dumnezeu, cerând nouă mântuire sufletească.

**Cântarea I a Catavasiilor din
Penticostar, glas 4**

Cu dumnezeiescul nor fiind acoperit gângavul, a cuvântat despre Legea cea scrisă de Dumnezeu; că scuturând tina de pe ochii minții, vede pe Cel ce este și se luminează în cunoașterea Spiritului, lăudând cu dumnezeiești cântări.

**Canonul Învierii
Cântarea III, glas 6
Irmos:**

Nu este Sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule; și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Văzând zidirea pe Dumnezeu răstignit cu trupul, se cutremura de frică; dar cu mâna cea atotțiitoare, a Celui ce a fost răstignit pentru noi, era ținută cu putere.

Moartea fiind zdrobită prin moarte, zace amărâtă fără suflare; căci nerăbdând năvala dumnezeiască a Vieții, cea mai înainte puternică este omorâtă, și tuturor se dăruiește învierea.

Minunea dumnezeieștii tale nașteri, Curată, covârșește toată rânduiala firii. Că ai zămislit în pântece pe Dumnezeu, mai presus de fire, și, născându-L, ai rămas pururea fecioară.

Canonul Înălțării

Cântarea III, glas 5

Irmos:

Suitu-Te-ai la Tatăl, Dătătorule de viață, Hristoase, și ne-ai înălțat pe noi, Iubitorule de oameni, cu negrăită milostivirea Ta.

Cetele îngerilor, văzând firea omenească suindu-se împreună cu Tine, Mântuitorule, mirându-se, neîncetat Te laudau pe Tine.

Se înspăimântau cetele îngerești văzându-Te pe Tine, Hristoase, cu trup înălțându-Te, și laudau Sfântă înălțarea Ta.

Roagă neîncetat, Curată, pe Cel ce a ieșit din coapsele tale, ca să mântuiască din înșelăciunea diavolului pe cei ce te laudă pe tine, Maica lui Dumnezeu.

Canonul Sfinților Părinți de la Niceea

Cântarea III, glas 6

Irmos:

Arie cel nebun adăugând păgânește, nelegiuitul, nașterii celei dumnezeiești curgere, pătimire și despărțire, este tăiat de la, trupul Bisericii, cu sabia cea tăioasă a Părinților.

Ca odinioară dumnezeiescul Avraam, luptându-se toți cinstiții grăitori de Dumnezeu, vitejește au zdrobit pe vrăjmașii Tăi cei nebuni, cu puterea Ta, Bunule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Adunându-se sinodul cel întâi al ierarhilor Tăi, Mântuitorule, Te-a propovăduit pe Tine cu dreaptă credință, că Te-ai născut de o ființă cu Tatăl, Cel fără de început și Făcător a toate.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nu poate cuvântul omenesc și nici limba, a te lăuda după vrednicie pe tine, Fecioară; că din tine, Preacurată, a binevoit a Se întrupa fără de sămânță, Hristos, Dătătorul de viață.

Cântarea a 3 a a Catavasiilor din Penticostar, glas 4

Rupt-a legăturile pântecelui celui sterp, și ocară cea greu de răbdat a celei bineroditoare, numai rugăciunea profetesei Ana de demult, a celei purtătoare de spirit umilit, către cel Atotputernic și Dumnezeuul cunoștințelor.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Înălțării, glas 6

Plinind rânduiala cea pentru noi și pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru mărire, Hristoase, Dumnezeul nostru, nicidecum despărțindu-Te, ci rămânând nedepărtat și zicând celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

Icosul Înălțării

Cele pământești pe pământ lăsându-le și cele din țărână, țărânei dându-le, veniți să ne trezim și să ne ridicăm ochii și gândurile la înălțime; să ne înălțăm privirile împreună și simțirile spre porțile cerești; să ne socotim a fi în Muntele Măslinilor și să privim la Mântuitorul purtat pe nor; că de acolo Domnul la ceruri S-a suit; și acolo Iubitorul de dăruire a împărțit daruri Apostolilor Săi, mângâindu-i și întărindu-i pe dânșii, ca un Părinte, îndreptându-i ca pe niște fii și zicând către dânșii: Nu Mă voi despărți de voi; Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

Sedealna Sfinților Părinți de la Niceea, glas 4

Luminători preastrăluciți ai adevărului lui Hristos v-ați arătat lumii pe pământ, după adevăr, Fericiților Părinți, nimicind eresurile limbuților celor cu rău nume, și stingând tulburările cele învăpăiate ale hulitorilor. Pentru aceasta, ca niște ierarhi ai lui Hristos, rugați-vă să ne mântuim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Altă Sedealnă a Sfinților Părinți de la Niceea, glas

4

Astăzi strălucita cetate a niceenilor a chemat la sine de peste tot pământul trei sute optsprezece arhieriei, împotriva lui Arie, celui ce grăia blasfemii și micșora pe Unul din Treime, Care este Fiu și Cuvânt al lui Dumnezeu. Și, pe acest Arie surpându-l, credința au întărit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Înălțării, glas 4

Cel ce Te-ai înălțat la ceruri cu mărire și ai șezut pe același scaun, de-a dreapta Tatălui, de Care nicicum nu Te-ai despărțit, Iubitorule de oameni Hristoase, și ai făgăduit a trimite pe Spiritul Sfânt înțelepților Tăi Ucenici, luminând și gândurile noastre, dă-ne pricepere ca neîncetat să Te laudăm, Stăpâne.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 6

Irmos:

Cinstita Biserică, în Domnul prăznuind, cu dumnezeiască cuviință cântă, grăind din inimă curată: Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul.

Înflorit-a pomul vieții celei adevărate, Hristoase, că Crucea s-a înfipt și, adăpată fiind cu sânge și cu apă, din coasta Ta cea prea curată, ne-a odrăslit nouă viață.

De acum șarpele nu-mi va mai pune înaintea în chip mincinos îndumnezeirea, că Hristos, îndumnezeitorul firii omenești, mi-a deschis acum, fără de piedică, a vieții cărare.

Cu adevărat de negrăit și de neînțeleș sunt pentru cei de pe pământ și din cer, tainele nașterii tale celei dumnezeiești, Născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară.

Canonul Înălțării

Cântarea IV, glas 5

Irmos:

Înălțatu-Te-ai într-o mărire, împărate al îngerilor, ca să ne trimiți nouă pe Mângâietorul de la Tatăl. Pentru aceasta grăim: Mărire înălțării Tale, Hristoase!

Când S-a înălțat Mântuitorul, cu trupul, la Tatăl, s-au mirat de Dânsul oștile îngerilor și au grăit: Mărire înălțării Tale, Hristoase!

Puterile îngerilor grăiau către cele mai de sus: Ridicați porțile, lui Hristos, împăratului nostru; pe Care îl laudăm împreună cu Tatăl și cu Spiritul.

Fecioara a născut și cele ale maicilor nu le-a cunoscut, ci Maică este, și fecioară a rămas; pe care laudând-o, grăim: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Sfinților Părinți de la Niceea

Cântarea IV, glas 6

Irmos:

Arie, care a stricat dreapta credință, cu mintea sa cea nepricepută, este alungat, ca un mădular putred, din Biserică, prin hotărârile Părinților.

Luptându-Se ceata Părinților pentru Tine, Stăpâne, a înfrânt pe vrăjmașii Tăi, și Te-au preamărit pe Tine, de o ființă cu Tatăl și cu Spiritul.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Mijlocitor ai fost între Dumnezeu și oameni, fiind Dumnezeu și Om, Hristoase. Pentru aceasta, cugetătorii de Dumnezeu, cunoscându-Te pe Tine, un Fiu în două firi Te-au propovăduit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mort m-a vădit pe mine gustarea din pom; iar Pomul vieții din tine, Preacurată, arătându-Se, m-a înviat, și moștenitor desfătării raiului m-a făcut!

**Cântarea a 4-a a Catavasiilor din
Penticostar, glas 4**

Împărate al împăraților, Unule dintru Unul singur, Cuvinte, Cel ce ai ieșit din Tatăl cel nepricinuit, pe Spiritul Tău cel adevărat, Cel întocmai puternic, Făcător de bine, L-ai trimis Apostolilor celor ce cântau: Mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 6

Irmos:

Cu dumnezeiască strălucirea Ta, mă rog Ție, Bunule, luminează sufletele celor ce aleargă dis-de-dimineată la Tine cu dragoste, ca să Te vadă pe Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu, Cel ce ești Dumnezeu adevărat, Care din negura greșelilor le chemi.

Datu-mi-au acum Ioc Heruvimii și sabia cea de foc a fugit de la mine, Stăpâne, văzându-Te pe Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu, Cel ce ești Dumnezeu adevărat, deschizând tâlharului cale în Rai.

De acum nu mă mai tem de întoarcerea în pământ, Stăpâne Hristoase; că Tu, din marea

milostivire, m-ai ridicat pe mine, cel uitat, din pământ la înălțimea nestrucăciunii, prin Învierea Ta.

Pe cei ce te mărturisesc, din suflet, pe tine Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-i, stăpâna cea bună a lumii; că pe tine te-am câștigat apărătoare nebiruită, ceea ce ești cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Înălțării

Cântarea V, glas 5

Irmos:

Umplând toate de veselie, Milostive, la Puterile cele de sus cu trupul Te-ai întors.

Puterile îngerilor, văzându-Te pe Tine înălțându-Te, strigau: Ridicați porțile Împăratului nostru!

Apostolii, văzând pe Mântuitorul înălțându-Se, cu cutremur strigau: Mărire Ție, Împăratului nostru!

Fecioară după naștere te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut lumii, cu trup, pe Dumnezeu-Cuvântul.

Canonul Sfinților Părinți de la Niceea

Cântarea V, glas 6

Irmos:

Frumoase sunt, cu adevărat, picioarele celor ce Te propovăduiesc pe Tine, Cel ce ești Pacea care covârșește toată mintea, a tuturor îngerilor și a oamenilor, Hristoase, și împacă lumea cu mulțimea păcii.

Dumnezeieștii Dascăli, cei împodobiiți după cuviință cu puterea preasfintei preoții, adunându-se, Te-au propovăduit pe Tine, Hristoase, înțelepciune, Putere și Cuvânt ipostatic al Tatălui.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Cei ce ați adăpat Biserica cu undele curate ale apelor învățăturilor lui Hristos, vă desfățați acum la apele odihnei, bucurându-vă în veci.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Făclie luminoasă, cunoscându-te pe tine, Preacurată, care oglindești tuturor pe Hristos, Soarele dreptății, ceea ce singură ești Născătoare de Dumnezeu curată, cerem ocrotirea ta.

**Cântarea a 5-a a Catavasiilor din
Penticostar, glas 4**

O, fii cu chipuri luminate ai Bisericii! Primiți curățire mântuitoare de păcate, roua Spiritului cea de foc insuflată. Că acum din Sion a ieșit Legea, harul Spiritului, Cel în chip de limbi de foc.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 6

Irmos:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig Ție: Scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive!

Când ai fost răstignit, Stăpâne, ai șters, cu piroanele Tale, blestemul cel ce era asupra noastră; iar cu sulia împuns fiind în coastă, rupând zăpădul lui Adam, ai eliberat lumea.

Adam, prin înșelăciune poticnindu-se, s-a prăbușit în prăpastia iadului; iar Tu, Cel ce ești din fire Dumnezeu și milostiv, Te-ai coborât în căutarea lui și, pe umeri purtându-l, împreună cu Tine l-ai înviat.

Preacurată Stăpână, care ai născut oamenii pe Domnul, Ocârmuitorul, potolește tulburarea patimilor mele cea nepotolită și cumplită, și dăruiește liniște inimii mele.

Canonul Înălțării

Cântarea VI, glas 5

Irmos:

Săltat-au Apostolii prin nădejdea Spiritului, văzând astăzi pe Făcătorul ridicându-Se în înălțime și cu frică au strigat: Mărire înălțării Tale!

Au stat înaintea îngerii, Hristoase, strigând Ucenicilor Tăi: Așa cum ați văzut pe Hristos suindu-Se cu trupul, tot așa va să vină iarăși, ca Judecător drept al tuturor.

Când Te-au văzut pe Tine Puterile cerești, Mântuitorul nostru, ridicându-Te în înălțime cu trupul, strigau, zicând: Mare este, Stăpâne, iubirea Ta de oameni!

Rug nears și munte, scară însufletită și poartă cerească, după vrednicie te mărim pe tine, Marie preamărită, lauda dreptcredincioșilor.

Canonul Sfinților Părinți de la Niceea

Cântarea VI, glas 6

Irmos:

Semănătorul de neghină, Arie, cel numit cu numele nebuniei, nu s-a putut ascunde de Pronia cea de negrăit; că râvnind lui Iuda, a crăpat vicleanul ca și acela.

Dumnezeiasca și cinstita adunare a Părinților, Te propovăduiește pe Tine, Stăpâne,

Cel ce ești raza cea singură născută, strălucind din Ființa părintească, și Fiu născut mai înainte de toți vecii.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Pântecele din care a țâșnit șuvoiul cel tulbure și de nebăut al eresurilor celor nelegiuite a fost spart, precum se spune, cu plugul rugăciunii dumnezeieștilor preoți.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Moise, cel mare între profeți, te-a profețit în scris chivot și masă, sfeșnic și năstrapă, însemnând în chip tainic întruparea din tine a Celui Preaînalt, Maică Fecioară.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor din Penticostar, glas 4

Curățire și mântuire, Hristoase, Stăpâne, ne-ai strălucit nouă din Fecioara; că precum pe profetul Iona, din pânțelele fiarei celei din mare

întreg l-ai scos, așa să scoți din stricăciune pe Adam cel căzut, cu tot neamul.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Sfinților Părinți de la Niceea, glas 8

Propovăduirea Apostolilor și dogmele Părinților au întărit Bisericii o singură credință; care purtând haina adevărului, cea țesută din Teologia cea de sus, drept învață și preamărește taina cea mare a dreptei cinstiri de Dumnezeu.

Icos

Să ascultăm Biserica lui Dumnezeu, care strigă cu înaltă glăsuire: Cel însetat să vină la Mine și să bea; paharul pe care-l țin Eu, este pahar al înțelepciunii; băutura lui am dres-o cu cuvântul adevărului, turnând nu din apa grăirii împotriva, ci dintr-a mărturisirii; din care bând Israel cel de acum vede pe Dumnezeu, grăind: Vedeți, că Eu însumi sunt și nu Mă schimb; Eu sunt Dumnezeu întâi, Eu și după acestea și afară de Mine nu este altul nicidecum. Cei ce se împărtășesc din Acesta se vor sătura și vor lăuda taina cea mare a dreptei cinstiri de Dumnezeu.

Sinaxar

În această zi, Duminica a șaptea a Paștilor, sărbătorim întâiul Sinod Ecumenic din Niceea, a celor 318 Părinți, purtători de Dumnezeu.

**Pentru rugăciunile lor, Hristoase
Dumnezeul nostru, îndură-Te de noi.
Amin.**

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 6

Irmos:

Îngerul a făcut cuptorul umezit de roua curioșilor tineri; iar pe haldei porunca lui Dumnezeu arzându-i, a înduplecat pe tiran a grăi: Bine ești cuvântat, Dumnezeu părinților noștri.

Îndurerat de Pătimirea Ta, soarele în negură s-a îmbrăcat, și în plină zi lumina s-a întunecat peste tot pământul, Stăpâne, strigând: Bine ești cuvântat, Dumnezeu părinților noștri!

La coborârea Ta, Hristoase, îmbrăcatu-s-au în lumină cele mai de jos; iar strămoșul, arătându-se plin de bucurie, dănțuind sălta, grăind: Bine ești cuvântat, Dumnezeu părinților noștri.

Prin tine, Maică Fecioară, lumină strălucitoare a răsărit la toată lumea; că ai născut

pe Dumnezeu, Făcătorul a toate, pe Care roagă-L,
Preacurată, să trimită credincioșilor mare milă.

Canonul Înălțării

Cântarea VII, glas 5

Irmos

Cel ce Te-ai înălțat pe nor de lumină și ai
mântuit lumea, bine ești cuvântat, Dumnezeul
părinților noștri!

Pe umeri ridicând, Mântuitorule, firea cea
rătăcită și înălțându-Te, ai adus-o la Dumnezeu și
Tatăl.

Cel ce Te-ai înălțat cu trupul la Părintele cel
fără de trup, bine ești cuvântat, Dumnezeul
părinților noștri!

Cel ce Te-ai născut din Fecioara, pe care ai
făcut-o Născătoare de Dumnezeu, bine ești
cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Canonul Sfinților Părinți de la Niceea

Cântarea VII, glas 6

Irmos:

Biruit-ați pe Arie cel cu numele nebuniei, care cumplit a înnebunit și grația cuvinte nedrepte împotriva lui Dumnezeu Celui din înălțime; că n-a voit a zice Fiului: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Fiului tunetului asemănându-vă, Minunaților, cu gurile voastre cele în chipul focului, pe toți îi învățați să strige Cuvântului, Celui împreună fără de început cu Tatăl și împreună șezător pe scaun: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Ca niște întraripați ați venit în ajutorul Cuvântului, de Dumnezeu fericiților; că de la marginile lumii, Spiritul Sfânt v-a adunat pe voi să grațiți: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe cei trei tineri cuptorul nu i-a ars, cu aceasta mai-nainte Închipuind nașterea ta; că dumnezeiescul foc s-a sălășluit în tine, nearzându-te, și pe toți i-a luminat să zică: Bine ești cuvântată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 7-a a Catavasiilor din Penticostar, glas 4

Cu un glas a răsunat cântarea organelor, spre a cinsti pe idolul cel făcut din aur și neînsuflețit. Iar harul cel purtător de lumină al Mângâietorului ne îndeamnă să strigăm cu evlavie: Treime una, deopotrivă puternică și fără de început, binecuvântată ești.

Canonul Învierii Cântarea VIII, glas 6

Irmos:

Din văpaie ai izvorât cuvioșilor rouă, iar jertfa dreptului ai ars-o cu apă; că toate le faci, Hristoase, numai cu voirea; pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe poporul iudeilor, cel mai înainte ucigaș de profeți, zavistia l-a făcut acum ucigaș de

Dumnezeu, răstignindu-Te pe Tine pe cruce,
Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Care Te preaînălțăm
întru toți vecii.

Cămărilor cerești nu le-ai părăsit, Hristoase,
și în iad coborându-Te, ai sculat împreună cu
Tine, pe tot omul care zăcea în stricăciune. Pentru
aceasta Te preaînălțăm întru toți vecii.

Din lumină ai zămislit pe Dătătorul de
lumină, Cuvântul, și născându-L pe El negrăit, te-
ai preamărit; că Spiritul cel dumnezeiesc în tine,
Fecioară, S-a sălășluit. Pentru aceasta te laudăm
întru toți vecii.

Canonul Înălțării

Cântarea VIII, glas 5

Irmos:

Pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce S-a
înălțat cu amândouă firile la ceruri, întru mărire,
și este împreună cu Tatăl șezător, preoților
lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii!

Pe Tine, Cel ce ai mântuit făptura din robia
idolilor, și ai înfățișat-o liberă înaintea Părintelui

Tău, Te lăudăm Mântuitorule, și Te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe Cel ce cu coborârea Sa a zdrobit pe potrivnicul și cu suirea Sa a înălțat pe om, preoților lăudați-L, popoarelor preaînălțați-L întru toți vecii!

Mai presus decât Heruvimii te-ai arătat, Curată Născătoare de Dumnezeu, purtând în pântecele tău pe Cel ce șade pe ei; pe Care noi oamenii, împreună cu cei fără de trupuri, îl preamărim întru toți vecii.

Canonul Sfinților Părinți de la Niceea

Cântarea VIII, glas 6

Irmos:

Luminându-se cu razele Dumnezeirii Tale, păstorii Tăi cei buni pe Tine Te-au mărturisit Făcător al tuturor și Domn; pe Care Te preaînălțăm întru toți vecii.

Adunarea cea prealăudată a Păstorilor adunându-se acum, cu dumnezeiască însuflare teologhisind Treimea cea nezidită, învață pe toți să cânte: Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii!

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul
Sfânt, Dumnezeu.

Ierarhii, păstorii cei vrednici de laudă,
luminează Biserica lui Hristos, unii într-un loc,
alții într-altul, cu frumusețe împodobind-o și
preaînălțând pe Hristos în veci.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În chip tainic Te-au văzut mai-nainte toți
profeții, prin semne minunate, că vei naște pe
Cuvântul; că trup luând din tine, a ieșit din tine
Dumnezeu și om; pe Care îl preaînălțăm întru toți
vecii.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor din Penticostar, glas 4

*Stih: **S**ă laudăm, să binecuvântăm și să ne
închinăm Domnului cântându-I și
preaînălțându-L întru toți vecii.*

Chipul cel cu trei străluciri al dumnezeieștii
Stăpâniri dezleagă legăturile și răcorește văpaia.
Tinerii cântă și toată făptură cea zidită

binecuvintează pe Unul Mântuitorul și a toate Ziditorul, ca pe un Făcător de bine.

Preotul: **Pe** Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul său, că și-a adus aminte de îndurare precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 6

Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor; spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care mărindu-L cu oștile cerești, pe tine te fericism.

Neîmpărtășit patimilor ai rămas, Cuvinte al lui Dumnezeu, împreunându-Te în trup cu patimile; dar pe om l-ai dezlegat din patimi, pătimitor făcându-Te, Mântuitorul nostru; că Singur ești fără de patimă și Atotputernic.

Stricăciunea morții primind, neatins de stricăciune ai păzit trupul Tău; iar sufletul Tău, cel de viață făcător și dumnezeiesc, Stăpâne, nu a rămas în iad; ci ca din somn sculându-Te, împreună ne-ai ridicat pe noi.

Pe Dumnezeu-Tatăl și pe Fiul, Cel împreună fără de început, toți oamenii cu buze curate Îi mărim și puterea cea negrăită și preamărită a Preasfântului Spirit o cinstim; că Una este Treimea atotputernică și nedespărțită.

Canonul Înălțării

Cântarea IX, glas 5

Irmos:

Pe Tine, Mântuitorul lumii, Hristoase Dumnezeule, văzându-Te, Apostolii Înălțându-Te dumnezeiește, cu frică săltând, Te preamăreau.

Trupul Tău cel Îndumnezeit văzându-L îngerii în înălțime, Hristoase, își făceau semn unii altora, zicând: Cu adevărat, Acesta este Dumnezeuul nostru.

Văzându-Te pe Tine, Hristoase
Dumnezeule, cetele celor fără de trupuri suindu-
Te pe nori, strigau: Ridicați porțile Împăratului
măririi!

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, Maica
lui Hristos Dumnezeu; că văzând astăzi pe cel ce
L-ai născut, înălțându-Se de pe pământ, împreună
cu îngerii îl preamăreai.

Canonul Sfinților Părinți de la Niceea

Cântarea IX, glas 6

Irmos:

Cuvântul, Cel mai înainte de veci, Cel
împreună cu Tatăl fără de început și împreună pe
scaun șezător, aflându-vă pe voi ajutoare, v-a
adunat, întrarmându-vă cu puterea cea tare a
Spiritului; pe Care acum, Preasfințiților, împreună
cu oștile cerești, pururea Îl preamăriți.

Pășunea ereziei celei cumplite a lui Arie ați
îngrădit-o ca niște doctori ai sufletelor și ai
trupurilor, punând înaintea tuturor Simbolul
credinței; pe care acum noi avându-l, pururea

preamărim pomenirea voastră, lucrătorilor de cele sfinte.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Hristoase, Cel ce ești lumină preacurată, mântuiește sufletul meu de negura patimilor, cu rugăciunile slujitorilor Tăi, Stăpâne, care acum Te-au propovăduit pe Tine fără de început, nezidit, Făcător a toate și Dumnezeu, împreună fără de început cu Tatăl.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acum s-a dăruit morților înviere, prin nașterea ta cea neînțeleasă și de negăit, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână; că Viața, îmbrăcând trup din tine, a strălucit tuturor și tristețea morții în chip vădit a risipit.

**Cântarea a 9-a a Catavasiilor din
Penticostar, glas 4**

Bucură-te, Împărăteasă Maică, lauda fecioarelor, că toată gura cea limpede binegrăitoare, vorbind, nu te poate lauda după

cuviință; și orice minte e neputincioasă să priceapă nașterea ta. Pentru aceasta, cu un glas pe tine te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a 10 a. A Învierii

Marea Tiberiadei, odinioară, cu feciorii lui Zevedeu, pe Natanail, cu Petru și cu alți doi, și pe Toma, i-a avut la pescuit; care, după porunca lui Hristos de-a dreapta aruncând, au prins mulțime de pești; pe care Petru cunoscându-l, către El a înotat; căroră a treia oară s-a arătat, și pâine le-a arătat și pește pe cărbuni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Luminătoarea Sfinților Părinți de la Niceea

Pomenirea dumnezeieștilor Părinți prăznuind astăzi, cu mijlocirile lor ne rugăm Ție, Preaîndurate: Mântuiește pe poporul Tău, Doamne, de toată vătămarea eresurilor și ne învrednicește pe toți să preamărim pe Tatăl, pe Cuvântul și pe Spiritul Sfânt.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Luminătoarea Înălțării

Privind Ucenicii la Tine, Te-ai înălțat, Hristoase, la Tatăl, împreună cu Dânsul șezând. Îngerii, înainte alergând, strigau: Ridicați porțile, ridicați! Că împăratul S-a înălțat la mărirea cea începătoare de lumină.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 6

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Crucea Ta, Doamne, viață și înviere poporului Tău este; și în dansa nădăjduind, pe Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; miluiește-ne pe noi.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Îngroparea Ta, Stăpâne, Raiul a deschis neamului omenesc; și din stricăciune mântuindu-ne, pe Tine, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cu Tatăl și cu Spiritul, pe Hristos să-L lăudăm, pe Cel ce a înviat din morți, și către Dânsul să grăim: Tu ești viața și învierea noastră; miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

A treia zi ai înviat din mormânt, Hristoase, precum este scris, și împreună ai sculat pe strămoșul nostru. Pentru aceasta Te și mărește neamul omenesc și laudă învierea Ta.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Stihirile laudelor Sfinților Părinți de la Niceea, glas 6

Adunând toată știința sufletului, și împreună cu dumnezeiescul Spirit cercetând, Sfinții Părinți au așternut în scris, cu litere dumnezeiești, sfântul Simbol, în care, preamăriții, preafericiții și cu adevărat de Dumnezeu cugetătorii Părinți, urmând vădit învățăturile Apostolilor, ne învață foarte lămurit că Cuvântul este deopotrivă fără de început cu Tatăl și cu totul adevărat de aceeași ființă.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Adunând toată știința sufletului, și împreună cu dumnezeiescul Spirit cercetând, Sfinții Părinți au așternut în scris, cu litere dumnezeiești, sfântul Simbol, în care, preamăriții, preafericiții și cu adevărat de Dumnezeu cugetătorii Părinți, urmând vădit învățăturile Apostolilor, ne învață foarte lămurit că Cuvântul este deopotrivă fără de început cu Tatăl și cu totul adevărat de aceeași ființă.

Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preamărit este numele Tău în veci. (*Cântarea celor trei tineri 1, 2*)

Fericiții înainte-stătători ai evanghelicilor dogme și ai învățaturii celei mai presus de fire, primind toată lumina Sfântului Spirit, au rostit din dumnezeiască insuflare, în cuvinte puține, dar cu mult înțeles, adevărul cel mai presus de fire, ca niște propovăduitori ai lui Hristos, luând de sus, în chip vădit, descoperirea lor, și, luminați fiind, au așternut în scris hotărârea cea de la Dumnezeu învățată.

Adunați-I Lui pe cuvioșii Lui, pe cei ce au făcut legământ cu El pentru jertfe. (*Ps. 49, 6*)

Dumnezeieștii Păstori, ca niște slujitori cu totul credincioși ai lui Hristos și cunoscători preasfințiți ai dumnezeieștii propovăduiri, strângându-și toată iscusința lor păstorească și mânați fiind acum de o preaîndreptățită mânie, au alungat cu praștia Spiritului pe lupii cei primejdioși și molipsitori, izgonind din staulul

Bisericii pe cei ce căzuseră spre moarte și erau ca niște bolnavi fără vindecare.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Sfinților Părinți de la Niceea, glas 8

Ceata Sfinților Părinți, adunându-se de la marginile lumii, a pus în dogmă o ființă și o fire a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, și învățătura despre Dumnezeu au predat-o lămurit Bisericii; pe care, lăudându-i cu credință, să-i fericim, zicând: O! Dumnezeiască tabără, ostași grăitori de Dumnezeu ai oștii Domnului; luceferi mult luminători ai cerului; turnurile cele de nesurpat ale Sionului celui tainic; florile Raiului cele cu mireasma Mirului; gurile cele cu totul de aur ale Cuvântului; lauda Niceei, podoaba lumii, rugați-vă neîncetat pentru sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-

a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

***Preotul:* Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,

Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului
le-ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe
toți din cursele potrivnicului scăpându-i;
arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai la
propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii,
unule mult-Milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și

dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților Părinți de la Sinodul I ecumenic de la Niceea a căror pomenire facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind și de oameni iubitor.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.